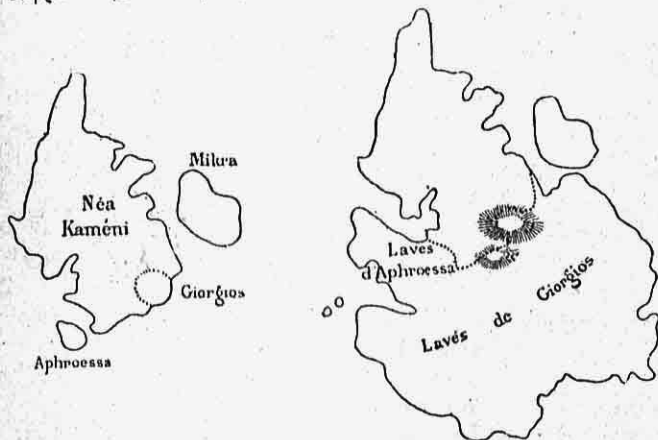

γιος, πρὸς τιμὴν τοῦ τότε Βασιλέως. Ὀλίγας ἡμέρας κατόπιν ἄλλη νησίς παρουσιάσθη εἰς τὰ ΝΔ τῆς Νέας Καϋμένης, εἰς τὴν ὁποίαν ἐδόθη τὸ ὄνομα Ἐφροέσσα. Ἄλλ' αἱ συνεχῶς ἀναδιδόμεναι λάβαι ἤνωσαν τὰς δύο αὐτὰς νησίδας πρὸς τὴν Νέαν Καϋμένην καὶ ἐτετραπλασίασαν τὴν ἐπιφάνειάν της (Εἰκ. 3), ἐνῶ ὁ Γεώργιος ὑψώθη εἰς κρατῆρα 120 μέτρων. Τὸν Μαΐον ἐνεφανίσθησαν πρὸς τὰ ΝΔ τῆς Ἀφροέσσης δύο μικροὶ βράχοι καὶ ἔπειτα σειρὰ ἄλλων,

Εἰκὼν 3. — Ἡ Νέα Καϋμένη. Ἀριστερὰ ὡς εἶχε πρὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ 1866. Δεξιὰ ἡ σημερινὴ μορφή της.

τοὺς ὁποίους γνωστοὺς ὑπὸ τὸ ὄνομα *Νησίδες τοῦ Μαΐου*, διέλυσε κατόπιν τὸ θαλάσσιον κῦμα.

Ἡ ἐκρηξις τοῦ 1866 ἐπροκάλεσε γενικὸν τὸ ἐνδιαφέρον. Ξένοι ἐπιστήμονες μετέβησαν πολλοὶ ἐπὶ τόπου. Ἡ Γαλλικὴ Ἀκαδημία ἀνέθεσε τὴν παρακολούθησίν της εἰς τὸν καθηγητὴν F. Fouqué, ὅστις καὶ ἐδημοσίευσε τὸ 1879 ἕκτενές σύγγραμμα μὲ τὸν τίτλον: *Santorin et ses eruptions*, μὲ τὸ ὁποῖον δίδει πλήρη περιγραφὴν τῆς νήσου καὶ τοῦ ἡφαιστείου της. — Ἀπὸ μέρους τῆς Ἑλλήν. Κυβερ-